

Spadek po ś. p. Austrii: Zawieszenie flagi włoskiej na byłym austriackim okręcie w porcie nowojorskim (Art. na str. 4)

Fiumańskie echa.

Operetkowa dyktatura d'Annunzia w utworzonej przezeń republice fiumańskiej należy już do przeszłości. Traktat pokojowy w Rapallo, położył kres zatargom granicznym między Włochami a Jugosławią, Rijeka jest znów wolnym miastem, jak tego żądały postanowienia traktatu wersalskiego.

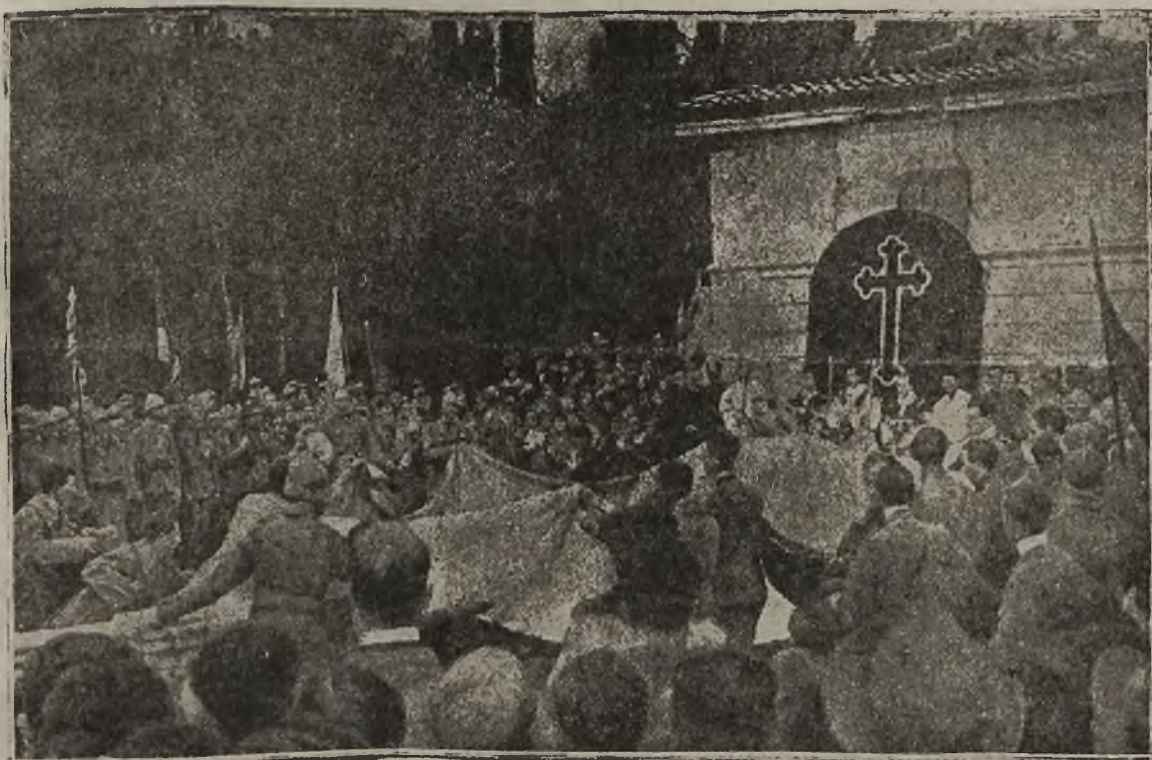
D'Annunzio, który głośno zapowiadał, że za nową republikę gotów jest oddać życie, zrezygnował z tego zamiaru ale zarazem także i z dalszej kariery politycznej, która okazała się dlań bardzo niewdzięczną polemizacją. Nacyonalisci włoscy, acz z bólem serca musieli się pogodzić z przykrą rzeczywistością.

W sprawie ostatecznej likwidacji imprezy włoskiego poety zabiera korespondent rzymski jednego z pism warszawskich głos w sposób następujący:

W Abbazji rozpoczęły się pertraktacje o za wieszenie broni i o załatwienie kwestyi Fiume w sposób polubowny. Radzie miejskiej chodziło jedynie o niestwarzanie precedensu, jaki siłą rzeczy po wejściu wojsk włoskich do miasta, istniałby. Pertraktacje te doprowadziły do pożądaných rezultatów. Walka została przerwana, gen. Ferrero w zastępstwie głównodowodzącego gen. Caviglia ułożył wspólnie z przedstawicielami Rady miejskiej pakta na jakich rząd włoski zaakceptował załatwienie samej kwestyi. Pakta ta zawierają między innymi opuszczenie miasta przez wojska zaciężne i ochotnicze pozostające pod komendą d'Annunzia, zwrot materiałów wojennych, skonfiskowanych przez te siły, a należących do wojsk regularnych państwa

Francya a rozbrojenie Niemiec. Obchód pamiątkowy urządzony w Berlinie przez niemieckich komunistów ku uczczeniu Karla Liebknechta i Róży Luxemburg. (Do artykułu na str. 4).

Fiumańskie echa: Pogrzeb ofiar poległych w obronie byłej republiki na cmentarzu w Rijece.

włoskiego, opuszczenie wysp zajętych przez legionistów d'Annunzia i t. p.

Umowa w Abbazji stała się jednoczesnym uznaniem niepodległości terytorialnej miasta Fiume z obwodem przyznanym w traktacie zawartym w Rapallo. D'Annunzio pozostał w mieście i dotychczas tam przebywa, redagując memoriał specjalny, jaki będzie rozsyłał wszystkim deputowanym i wszystkim senatorom w celu usprawiedliwienia akcji, przeciwstawiającej się traktatowi w Rapallo i decyzji zbrojnego oporu w momencie ataku wojsk włoskich. Niektóre pisma donosiły, iż poeta, zamieszka poza granicami Włoch, inne zaś twierdzą iż zamieszka w Rzymie, gdzie poświęcił się wyłącznie literaturze i sztuce. Pisma socjalistyczne zjadliwie twierdzą, iż d'Annunzio wywiózł miliony z Fiume i że teraz zabezpieczwszy sobie lata, które mu pozostały, przemyśleć będzie nowe eskapady w rodzaju tej rozpoczętej w Ronchi, a zakończonej w Fiume.

Miasto Fiume tymczasem wybrało rząd narodowy pod przewodnictwem zasłużonego działacza dr Antoniego Grossiczyńskiego którego bliski stosunek z komendantem d'Annunzio, dla nikogo nie jest tajemnicą. Do rządu tego, jako sekretarz obrony narodowej wszedł kapitan Host Venturi, prawa ręka poety w dotychczasowej jego działalności we Fiume, i jeden z przedstawicieli miasta w pertraktacjach w Abbazji.

Patos zabił politycznego działacza, który nie

chciał czy nie mógł zapomnieć o tem, iż był całe swe życie poetą, wyłączając krótki epizod działalności parlamentarnej d'Annunzis. Poeta nie powinien był zapominać o fakcie, iż 17 legionistów poległo, płacąc życiem za idee, której on stał się uosobieniem, i że ze strony wojsk regularnych padły również ofiary ślepej dyscypliny wojskowej, która dla żołnierza jest jedynym przewodnikiem. Człowiek nie powinien był zapominać o tem, że poza racją stano, przywoływana przez Golitti'ego był cały żywy i żyjący naród, który akcją wojsk pod Fiume śledził gorączkowo. Polityk nie powinien był zapominać o tem, że polityka często bardzo w uczciwy sposób rozumiana wymaga zrezygnowania ze swojego ja i stworzenia precedensu męczeństwa, gwałtu celem łatwiejszego zrozumienia całości wielkiej sprawy. Oświadczenie ostateczne było odruchem rozkapryszanego pisarza ulubieńca publiczności.

Akcja rządu mała na celu poprawienie sytuacji międzynarodowej państwa włoskiego, danie lekcji miejscowym bolszewikom i poprawienie waluty włoskiej na rynkach międzynarodowych nie wytrzymuje krytyki. Primo: waluta włoska po załatwieniu zatargu z miastem Fiume, nie tylko nie podniosła się, a przeciwnie obniżyła się i stale obniża się. Secundo: danie lekcji miejscowym bolszewikom było zbyt późne, gdyż bolszewizm włoski rozpadł się przed narodzeniem.